

La Caseta del Sí i la transversalitat

written by Francesc Bellavista | 5 de maig de 2017

La iniciativa de l'ANC de tenir una caseta a la Feria d'Abril es va espolsant la inevitable polseguera que va aixecar el seu anunci. Alguns sectors de l'independentisme s'hi havien mostrat reticents. Un cop inaugurada, els unionistes censuraven que s'hi amagués l'estelada per atreure un públic enganyat, tot ometent que la identitat corporativa de l'Assemblea hi és ben afirmada amb el seu logo i la nova imatge de la campanya colorista del Sí.

Els dubtes, inherents a tota aventura que surti de la zona de confort autoreferencial en què sembla acomodar-se el sobiranisme, no haurien d'aturar la voluntat irrefrenable de trencar ous. I més si s'han pres les precaucions escaients. Val a dir que queden lluny els temps en què la gestió de l'anterior president de la FECAC estava tacada de corrupció. La nova direcció està sotmesa a una estricta supervisió institucional que dóna garanties de transparència i honestedat. Ho demostra el fet que, a més dels partits unionistes tradicionals, també el PDECat i Esquerra hagin decidit tenir-hi presència aquest any. Saben que per aquest costat no s'hi picaran els dits.

Moment d'una actuació a la Caseta del Sí.

És tan important preservar l'essència de la cultura com enriquir-la amb nova saba. Des de les havaneres fins a la rumba catalana que ens va regalar als anys 70 el Gato Pérez, la catalanitat ha sabut integrar elements culturals diversos tot donant-los un sabor propi

La visió purista de la cultura catalana, comprensible per haver sobreviscut amb esperit resistent als embats assimilacionistes de la nació castellana, pot acabar ofegant-ne la vitalitat. Tota cultura és fruit d'una evolució plena d'intercanvis i empelts. És tan important preservar-ne l'essència com enriquir-la amb nova saba. Des de les havaneres fins a la rumba catalana que ens va regalar als anys 70 el Gato Pérez, la catalanitat ha sabut integrar elements culturals diversos tot donant-los un sabor propi. Seria a més il·lús recloure's al melic amb la pretensió de fer-hi entrar tota una societat on el 70% de la població o ha nascut fora o té un dels pares que ha nascut fora. Posant al dia Torras i Bages, Catalunya serà multicultural o no serà.

Aliena a la polèmica, la Caseta del Sí encara els darrers dies de la Feria de Abril havent consolidat amb naturalitat un espai on el sobiranisme comparteix respectuós però sense

complexos el seu missatge entre sevillanes, tapes i *rebujitos*. La bona acollida del públic -que hi entra nombrós i amb ganes de ballar- és el millor termòmetre de l'èxit de la iniciativa, impulsada amb entusiasme per la sectorial LGTBI de l'ANC. Un lloc de trobada de sensibilitats culturals germanes per normalitzar l'independentisme amb milers de somriures i un SÍ gegant a la Catalunya plural i integradora que vol votar.

Molts dels centenars de milers de visitants de la Feria també formen part del 80% favorable a un referèndum sobre el futur polític d'aquest país. L'ANC els obre les portes de la Caseta del SÍ, conscient que cal fer passes valentes més enllà de la transversalitat ideològica que ens ha permès arribar a un empat tècnic. Per guanyar el pols polític amb solvència, cal ampliar la base social del SÍ acostant-nos a tots els sectors fins ara dubtosos, assumint la pluralitat i compartint cultures molt vives entre nosaltres per arribar a tots els cors. Entomem, doncs, el repte de la transversalitat sociocultural que ens empenyi definitivament cap a la instauració de la República Catalana de tothom i per a tothom.

La Caseta del SÍ, un lloc de trobada.